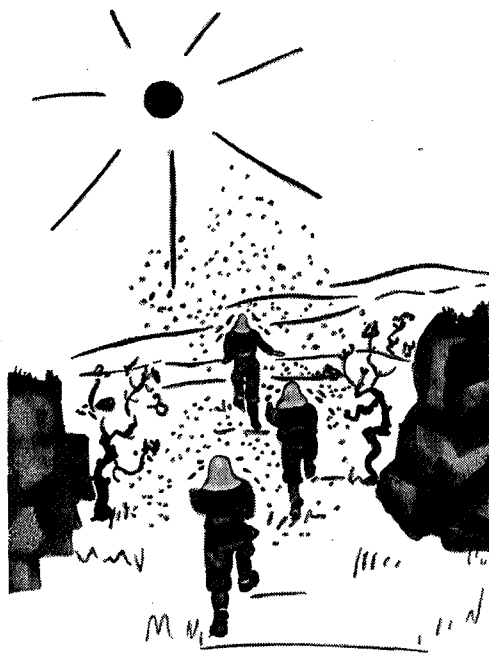

bilen igjen, og bare se den sorte plage rundt oss gjennom glassrutene.

Vidda var i sin skjønneste farveprakt den natten. Stor og rødglødende stod solen på en praktfullt farvet himmel, og forlenet hele naturen med sin prakt. I det fjerne hevet sig gaisenes sne-dekte topper.

Ca. 14 timer tok turen ned til Bossekopp — en veritabel by nu efter alle mine siste inntrykk fra de ville og ubebodde egne.

Björg Svendsen.

Kappløp med myggen.

ANNE AA

I 25 år har Anne Aa vært Jødalshyttas vertinne. I de første 10 år arbeidet hun i den gamle Jødalshytta, som etterhvert som trafikken steg snart blev altfor liten. Og det var nok mangen natt i påskesesongen, når hyttens få rum var stappende fulle, at Anne måtte arbeide i det trange lille kjøkkenet hele natten igjennom for at alt skulde være i orden til tidlig neste dag. Men Anne Aa var alltid like smilende. Og alle ting gikk alltid like mønstergyldig.

Adskillig mere praktisk og rummelig var den nye hytte, som åpnedes i 1918. Det er fra denne hytte, at de fleste nuværende Trollheimsfarere kjenner Anne Aa og minnes hennes sjeldne egenskaper som vertinne på fjellet. Det er det underlige med Jødalshytta, at man så snart føler sig hjemme deroppe. Og det er ofte vanskelig å komme tidsnok avgårde neste dag.

I en liten menneskealder har Anne Aa sett turisttrafikken i Trollheimen under utvikling. Og hun kjenner hele den del av byen som «går» — den «bedre» halvdel, som fjellfolket selv sier. Men også langt utenfor vår bys grenser går Annes bekjentskaper — like til det store utland. Og alle tenker i takknemlighet på Anne Aa for hennes gode og hyggelige stell og håper, at de ennu lenge må få beholde henne på fjellet. For Jødalshytta og Anne Aa hører for de aller fleste Trollheimsvandrere uløselig sammen.

C. W. Carstens.